

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 iulie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei(Cauza C-269/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 18 CE, 39 CE și 43 CE — Articolele 28 și 31 din Acordul privind SEE — Legislație fiscală — Transferul reședinței unui contribuabil în străinătate — Obligație de a include orice venit neluat în calcul în baza impozabilă a ultimului exercițiu fiscal — Pierderea eventualului avantaj constituit de amânarea datoriei fiscale)

(2012/C 287/02)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și F. Jimeno Fernández, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez, agent)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma, C. Blaschke și K. Petersen, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels și M. de Ree, agenți), Republica Portugheză (reprezentant: L. Inez Fernandes, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 19 CE, 38 CE et 43 CE precum și 28 și 31 SEE — Contribuabili care își transferă reședința în străinătate — Obligație de includere a oricărui venit neimpozabil în baza de impozitare a ultimului exercițiu fiscal în cadrul căruia au fost considerați contribuabili rezidenți

Dispozitivul

1. Prin adoptarea și prin menținerea în vigoare la articolul 14 alineatul 3 din Legea 35/2006 privind impozitul pe venitul persoanelor fizice și de modificare parțială a legilor privind impozitul pe profit, pe venitul nerezidenților și pe avere (Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio) din 28 noiembrie 2006 a unei dispoziții care obligă contribuabilii

care își transferă reședința în alt stat membru să includă orice venit neluat în calcul în baza impozabilă a ultimului exercițiu fiscal în cadrul căruia au fost considerați contribuabili rezidenți, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 18 CE, 39 CE și 43 CE.

2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Obligă Regatul Spaniei la plata a trei sferturi din totalul cheltuielilor de judecată. Obligă Comisia Europeană la plata restului de un sfert din cheltuielile de judecată.
4. Republica Federală Germania, Regatul Țărilor de Jos, precum și Republica Portugheză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 220, 12.9.2009.**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Belgia) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)/État belge**(Cauza C-318/10) ⁽¹⁾

(Libera prestare a serviciilor — Legislație fiscală — Deducere cu titlu de cheltuieli profesionale a cheltuielilor efectuate pentru remunerarea unor prestări de servicii — Cheltuieli efectuate pentru remunerarea unui prestator de servicii stabilit într-un alt stat membru în care nu este supus impozitului pe venit sau în care este supus unui regim de impozitare considerabil mai avantajos — Deductibilitate supusă obligației de a face dovada caracterului real și sincer al prestației, precum și a caracterului normal al remunerației aferente acesteia — Obstacol — Justificare — Luptă împotriva fraudei și a evaziunii fiscale — Eficacitatea controalelor fiscale — Repartizare echilibrată a competenței de impozitare între statele membre — Proporționalitate)

(2012/C 287/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)

Pârât: État belge

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation — Interpretarea articolului 49 CE — Legislație fiscală care autorizează deducerea cheltuielilor profesionale efectuate de un contribuabil rezident, însă nu autorizează deducerea unor asemenea cheltuieli atunci când contribuabilul este rezident sau are sediul într-un alt stat membru în care nu este supus impozitului pe venit sau în care este supus acestui impozit într-un regim de impozitare mult mai avantajos — Obstacol în calea liberei prestări a serviciilor

Dispozitivul

Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru precum cea din acțiunea principală, în temeiul căreia remunerațiile pentru prestările de servicii plătite de un contribuabil rezident unei societăți nerezidente nu sunt considerate cheltuieli profesionale deductibile atunci când aceasta din urmă nu este supusă, în statul membru în care este stabilită, unui impozit pe venit sau este supusă, pentru veniturile vizate, unui regim de impozitare considerabil mai avantajos decât cel care se aplică acestor venituri în primul stat membru, cu excepția cazului în care contribuabilul justifică că acestea corespund unor operațiuni reale și sincere și că nu depășesc limitele normale, în timp ce, potrivit normei generale, astfel de remunerații sunt deductibile cu titlu de cheltuieli profesionale atunci când sunt necesare în vederea dobândirii sau a menținerii veniturilor impozabile și când existența reală și cuantumul acestora sunt justificate de contribuabil.

(¹) JO C 246, 11.9.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 iulie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Legfelsőbb Bíróság — Ungaria) — cerere de înregistrare în Registrul Comerțului introdusă de VALE Építési Kft.

(Cauza C-378/10) (¹)

(Articolele 49 TFUE și 54 TFUE — Libertatea de stabilire — Principiile echivalenței și efectivității — Transformare transfrontalieră — Refuzul înregistrării în registru)

(2012/C 287/04)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Legfelsőbb Bíróság

Părțile din acțiunea principală

VALE Építési Kft.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Interpretarea articolelor 43 CE și 48 CE — Transferul unei societăți ce ține de un stat membru în alt stat membru cu schimbarea dreptului național aplicabil — Reglementare națională care nu permite menționarea în registrul național al comerțului, drept predecesoare legală a unei societăți, o societate constituită în alt stat membru

Dispozitivul

1. Articolele 49 TFUE și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care, deși prevede posibilitatea societăților de drept intern de a se transforma, nu permite, în general, transformarea unei societăți care intră sub incidența dreptului unui alt stat membru în societate de drept național prin constituirea acesteia din urmă.

2. Articolele 49 TFUE și 54 TFUE trebuie interpretate, în contextul unei transformări transfrontaliere a unei societăți, în sensul că statul membru gazdă este îndreptățit să stabilească dreptul intern relevant pentru o asemenea operațiune și să aplice astfel dispozițiile dreptului său național referitoare la transformările interne care reglementează constituirea și funcționarea unei societăți, precum cerințele privind întocmirea unui bilanț și a unui inventar al activelor. Cu toate acestea, principiile echivalenței și efectivității se opun ca statul membru gazdă

— să refuze, în cazul transformărilor transfrontaliere, menționarea ca „predecesor legal” a societății care a solicitat transformarea dacă o astfel de menționare a societății predecesoare în Registrul Comerțului este prevăzută pentru transformările interne și, respectiv,

— să refuze să țină seama în mod adecvat, în cadrul procedurii de înregistrare a societății, de documentele emise de autoritățile statului membru de origine.

(¹) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Josef Geistbeck, Thomas Geistbeck/Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Cauza C-509/10) (¹)

[Proprietate intelectuală și industrială — Sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante — Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Privilegiul agricultorului — Noțiunea „remunerație echitabilă” — Repararea prejudiciului suferit — Contrafacere]

(2012/C 287/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof